

REGULAMENTUL (UE) 2019/834 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 mai 2019****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a intrat în vigoare la 16 august 2012. Cerințele pe care le conține, și anume compensarea centrală a contractelor derivate extrabursiere standardizate, cerințele de marjă și cerințele privind atenuarea riscului operațional pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central, obligațiile de raportare pentru contractele derivate, precum și cerințele pentru contrapărțile centrale (CPC) și pentru registrele centrale de tranzacții contribuie la reducerea riscului sistemic prin creșterea transparenței pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere și la diminuarea riscului de credit al contrapărții și a riscului operațional asociate instrumentelor financiare derivate extrabursiere.
- (2) Simplificarea anumitor domenii reglementate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și utilizarea unei abordări mai proporționale a acestor domenii se înscriu în linia Programului Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională, care subliniază necesitatea reducerii costurilor și a simplificării, astfel încât politicile Uniunii să își atingă obiectivele în modul cel mai eficient, și urmăresc în special reducerea sarcinilor administrative și de reglementare. Respectiva simplificare și utilizarea unei abordări mai proporționale nu ar trebui, însă, să aducă atingere obiectivelor globale de promovare a stabilității financiare și de atenuare a riscurilor sistemice, în conformitate cu declarația liderilor G20 cu ocazia summitului din 26 septembrie 2009 de la Pittsburgh.
- (3) Caracterul eficient și rezilient al sistemelor posttranzacționare și al piețelor garanțiilor reprezintă un element esențial pentru o bună funcționare a uniunii piețelor de capital, care stau la baza eforturilor de sprijinire a investițiilor, a creșterii economice și a locurilor de muncă, în conformitate cu prioritățile politice ale Comisiei.
- (4) În 2015 și 2016, Comisia a efectuat două consultări publice privind aplicarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Comisia a primit, de asemenea, informații cu privire la aplicarea regulamentului respectiv din partea autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, din partea Comitetului european pentru risc sistemic (CERS), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, și din partea Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC). Din aceste consultări publice

⁽¹⁾ JO C 385, 15.11.2017, p. 10.

⁽²⁾ JO C 434, 15.12.2017, p. 63.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 14 mai 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

a reieșit că părțile interesate susțin obiectivele Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și că nu este necesară nicio revizuire majoră a regulamentului respectiv. La 23 noiembrie 2016, Comisia a adoptat un raport general în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Deși nu toate dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 648/2012 erau pe deplin aplicabile și, prin urmare, nu a fost posibilă o evaluare cuprinzătoare a acestuia, raportul respectiv a identificat domenii în care erau necesare măsuri specifice pentru a se garanta că obiectivele Regulamentului (UE) nr. 648/2012 sunt atinse într-un mod mai proporțional, mai eficient și mai eficace.

- (5) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui să acopere toate contrapărțile financiare care ar putea prezenta un risc sistemic important pentru sistemul financiar. Definiția contrapărții financiare ar trebui, prin urmare, să fie modificată.
- (6) Planurile de cumpărare de acțiuni de către angajați sunt planuri, stabilite de obicei de o societate, prin care persoanele au posibilitatea, în mod direct sau indirect, să subscrie, să cumpere, să primească sau să dețină acțiuni ale societății respective sau ale unei alte societăți din cadrul aceluiași grup, cu condiția ca respectivul plan să aducă beneficii cel puțin angajaților sau foștilor angajați ai societății în cauză sau ai unei alte societăți din cadrul aceluiași grup sau membrilor sau foștilor membri ai consiliului societății în cauză sau al unei alte societăți din cadrul aceluiași grup. Comunicarea Comisiei din 8 iunie 2017 privind evaluarea intermediară a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital identifică măsurile referitoare la planurile de cumpărare de acțiuni de către angajați drept o posibilă măsură de consolidare a uniunii piețelor de capital în vederea stimulării investițiilor de retail. Prin urmare, și în conformitate cu principiul proporționalității, un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sau un fond de investiții alternative (FLA) care este constituit exclusiv în scopul de a servi unuia sau mai multor planuri de cumpărare de acțiuni de către angajați, nu ar trebui să fie calificat drept o contraparte financiară.
- (7) Anumite contrapărți financiare au un volum de activitate pe piețele instrumentelor financiare derivate extrabursiere care este prea redus pentru a prezenta un risc sistemic important pentru sistemul financiar și, de asemenea, prea redus pentru ca procesul de compensare centrală să fie viabil din punct de vedere economic. Aceste contrapărți, cunoscute sub denumirea de „contrapărți financiare mici”, ar trebui să fie exonerate de la obligația de compensare, dar ar trebui să le revină în continuare obligația de a face schimb de garanții pentru a atenua orice risc sistemic. Cu toate acestea, atunci când poziția adoptată de contrapartea financiară depășește pragul de compensare, calculat la nivelul grupului, pentru cel puțin o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere obligația de compensare ar trebui să se aplice pentru toate clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere, având în vedere interconectarea dintre contrapărțile financiare și posibilul risc sistemic pentru sistemul financiar care ar putea apărea în cazul în care contractele derivate extrabursiere respective nu au fost compensate la nivel central. Contrapartea financiară ar trebui să aibă posibilitatea să demonstreze, în orice moment, că pozițiile sale nu mai depășesc pragul de compensare pentru nicio clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere, caz în care obligația de compensare ar trebui să înceteze să se aplice.
- (8) Contrapărțile nefinanciare sunt mai puțin interconectate decât contrapărțile financiare. De asemenea, deseori, acestea desfășoară activități în principal având drept obiect o singură clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere. Prin urmare, activitatea acestora reprezintă în mai mică măsură un risc sistemic pentru sistemul financiar decât activitatea contrapărților financiare. Domeniul de aplicare al obligației de compensare pentru contrapărțile nefinanciare care aleg să își calculeze pozițiile la fiecare 12 luni în raport cu pragurile de compensare ar trebui, prin urmare, să fie restrâns. Respectivelor contrapărți nefinanciare ar trebui să fie supuse obligației de compensare numai în ceea ce privește clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care depășesc pragul de compensare. Contrapărților nefinanciare ar trebui totuși să le revină în continuare obligația de a face schimb de garanții atunci când oricare dintre pragurile de compensare este depășit. Contrapărților nefinanciare care aleg să nu își calculeze pozițiile în raport cu pragurile de compensare ar trebui să fie supuse obligației de compensare pentru toate clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere. Contrapartea nefinanciară ar trebui să aibă posibilitatea să demonstreze, în orice moment, că pozițiile sale nu mai depășesc pragul de compensare pentru o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere, caz în care obligația de compensare pentru clasa respectivă ar trebui să înceteze să se aplice.
- (9) Pentru a ține seama de toate evoluțiile de pe piețele financiare, ESMA ar trebui să reexamineze periodic pragurile de compensare și să le actualizeze, după caz. Respectiva reexaminare periodică ar trebui să fie însoțită de un raport.
- (10) Cerința de a compensa anumite contracte derivate extrabursiere încheiate înainte de intrarea în vigoare a obligației de compensare creează insecuritate juridică și dificultăți operaționale, oferind în același timp beneficii limitate. Mai precis, cerința respectivă creează costuri și sarcini suplimentare pentru contrapărțile la contractele respective și ar putea, de asemenea, afecta buna funcționare a pieței, fără însă a îmbunătăți semnificativ aplicarea uniformă și coerentă a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 sau instituirea unor condiții de concurență echitabile pentru participanții la piață. Prin urmare, respectiva cerință ar trebui să fie eliminată.

- (11) Contrapărțile care au un volum de activitate limitat pe piața instrumentelor financiare derivate extrabursiere se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește accesul la compensarea centrală, fie că sunt clienți ai unui membru compensator, fie că recurg la mecanisme indirecte de compensare. Prin urmare, membrii compensatori și clienții membrilor compensatori care prestează servicii de compensare în mod direct, către alte contrapărți, sau în mod indirect, permițând clienților lor să presteze aceste servicii către alte contrapărți, ar trebui să aibă obligația de a face acest lucru în condiții comerciale echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente. Deși această cerință nu ar trebui să conducă la o reglementare a prețurilor sau la o obligație de a încheia contracte, membrilor compensatori și clienților ar trebui să li se permită să controleze riscurile legate de serviciile de compensare oferite, precum riscurile de contraparte.
- (12) Informațiile privind instrumentele financiare care fac obiectul autorizațiilor CPC-urilor ar putea să nu specifice toate clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere pe care o CPC este autorizată să le compenseze. Pentru a se asigura că ESMA își poate îndeplini sarcinile și atribuțiile în ceea ce privește obligația de compensare, autoritățile competente ar trebui să transmită ESMA fără întârziere orice informație primită de la o CPC cu privire la intenția CPC de a începe compensarea unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care face obiectul autorizației sale existente.
- (13) Ar trebui să existe posibilitatea suspendării temporare a obligației de compensare în anumite situații excepționale. O astfel de suspendare ar trebui să fie posibilă atunci când nu mai sunt îndeplinite criteriile pe baza cărora clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere au fost supuse obligației de compensare. Se poate vorbi de o astfel de situație atunci când anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere devin neadecvate pentru compensarea centrală obligatorie sau atunci când a survenit o modificare semnificativă a unuia dintre aceste criterii în ceea ce privește anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere. Suspendarea obligației de compensare ar trebui, de asemenea, să fie posibilă în cazul în care o CPC nu mai oferă un serviciu de compensare pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte, iar alte CPC-uri nu pot interveni suficient de rapid pentru a prelua respectivele servicii de compensare. Suspendarea obligației de compensare ar trebui să fie posibilă, de asemenea, în cazul în care se consideră că acest lucru este necesar pentru a se evita o amenințare gravă la adresa stabilității financiare din Uniune. Pentru a se garanta stabilitatea financiară și a se evita perturbarea pieței, ESMA ar trebui, ținând seama de obiectivele G20, să asigure faptul că, în cazul în care este oportună eliminarea obligației de compensare, respectiva eliminare este demarată în cursul perioadei de suspendare a obligației de compensare și cu suficient timp înainte pentru a permite modificarea standardelor tehnice de reglementare relevante.
- (14) Obligația care revine contrapărților, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, de a tranzacționa instrumente financiare derivate care fac obiectul obligației de compensare în locuri de tranzacționare este declanșată, în conformitate cu procedura detaliată în regulamentul respectiv referitoare la obligația de tranzacționare, atunci când o clasă de instrumente financiare derivate este declarată ca făcând obiectul obligației de compensare. Suspendarea obligației de compensare ar putea împiedica contrapărțile să respecte obligația de tranzacționare. În consecință, în cazul în care a fost solicitată suspendarea obligației de compensare și atunci când este considerată ca fiind o modificare semnificativă a criteriilor pentru obligația de tranzacționare, ar trebui ca ESMA să poată propune suspendarea concomitentă a obligației de tranzacționare pe baza Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și nu pe baza Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (15) Raportarea contractelor istorice s-a dovedit a fi dificilă, datorită faptului că anumite informații a căror raportare este în prezent obligatorie nu trebuiau să fie raportate înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Acest lucru a condus la o rată ridicată a erorilor de raportare și la o calitate slabă a datelor raportate, în timp ce sarcina aferentă raportării contractelor respective rămâne semnificativă. Prin urmare, este foarte probabil ca respectivele date istorice să rămână neutilizate. În plus, până când termenul de raportare a contractelor istorice devine aplicabil, o parte dintre aceste contracte vor fi expirat deja și, odată cu ele, la fel și expunerile și riscurile aferente. Din acest motiv, obligația de a raporta contractele istorice ar trebui să fie înlăturată.
- (16) Tranzacțiile intragrup care implică contrapărți nefinanciare reprezintă un procent relativ mic din totalul contractelor cu instrumente financiare derivate extrabursiere și sunt utilizate în principal pentru acoperirea internă în cadrul grupurilor. Prin urmare, aceste tranzacții nu contribuie în mod semnificativ la riscul sistemic și nici la interconectare, însă obligația de a raporta astfel de tranzacții impune costuri și sarcini semnificative pentru contrapărțile nefinanciare. Tranzacțiile dintre contrapărțile din cadrul unui grup în care cel puțin una dintre contrapărți este o contraparte nefinanciară ar trebui, prin urmare, să fie exonerate de la obligația de raportare, indiferent de locul de stabilire a contrapărții nefinanciare.
- (17) În 2017, Comisia a inițiat o verificare a gradului de adecvare a raportărilor publice efectuate de către societăți. Verificarea respectivă urmărește strângerea unor dovezi privind consecvența, coerența, eficacitatea și eficiența cadrului de raportare al Uniunii. În acest context, ar trebui analizată mai bine posibilitatea de a evita duplicarea inutilă a raportării și posibilitatea de a reduce sau simplifica raportarea contractelor derivate non-extrabursiere,

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

ținându-se seama de necesitatea raportării în timp util și de măsurile adoptate în temeiul Regulamentelor (UE) nr. 648/2012 și (UE) nr. 600/2014. În special, această analiză ar trebui să ia în considerare detaliile raportate, accesibilitatea datelor din perspectiva autorităților relevante și măsurile de simplificare suplimentară a lanțurilor de raportare pentru contractele derivate non-extrabursiere fără pierderea nejustificată de informații, în special în ceea ce privește contrapărțile nefinanciare care nu sunt supuse obligației de compensare. Ar trebui avută în vedere o evaluare mai generală a eficacității și eficienței măsurilor care au fost introduse prin Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pentru a îmbunătăți funcționarea și a reduce sarcina raportării contractelor derivate extrabursiere, atunci când vor fi disponibile o experiență suficientă și date cu privire la aplicarea regulamentului menționat, în special o evaluare a calității și accesibilității datelor raportate către registrele centrale de tranzacții, precum și a adoptării și punerii în aplicare a sistemului de raportare delegată.

- (18) Pentru a reduce sarcina de raportare a contractelor derivate extrabursiere pentru contrapărțile nefinanciare care nu sunt supuse obligației de compensare, contrapărții financiare ar trebui să-i revină, de regulă, răspunderea individuală, inclusiv răspunderea juridică pentru raportarea atât în nume propriu, cât și în numele contrapărților nefinanciare care nu sunt supuse obligației de compensare, cu privire la contractele derivate extrabursiere încheiate de contrapărțile respective, precum și pentru asigurarea corectitudinii informațiilor raportate. Pentru a asigura faptul că contrapartea financiară dispune de datele necesare pentru a-și îndeplini obligația de raportare, contrapartea nefinanciară ar trebui să transmită informațiile privind contractele derivate extrabursiere pe care nu se poate prezuma în mod normal că le-ar avea contrapartea financiară. Cu toate acestea, contrapărțile nefinanciare ar trebui să poată opta pentru raportarea contractelor sale derivate extrabursiere. În astfel de cazuri, contrapartea nefinanciară ar trebui să informeze în consecință contrapartea financiară și să aibă răspunderea, inclusiv răspunderea juridică, pentru raportarea și corectitudinea datelor respective.
- (19) De asemenea, ar trebui stabilită răspunderea pentru raportarea contractelor derivate extrabursiere atunci când una sau ambele contrapărți sunt OPCVM sau FIA. Prin urmare, ar trebui să se precizeze faptul că societatea de administrare a unui OPCVM răspunde, inclusiv juridic, atât pentru raportarea în numele aceluși OPCVM cu privire la contractele derivate extrabursiere încheiate de respectivul OPCVM, cât și pentru corectitudinea informațiilor raportate. În mod similar, administratorul unui FIA ar trebui să răspundă, inclusiv juridic, atât pentru raportarea în numele aceluși FIA cu privire la contractele derivate extrabursiere încheiate de respectivul FIA, cât și pentru corectitudinea informațiilor raportate.
- (20) Pentru a se evita aplicarea neunitară pe teritoriul Uniunii a tehnicilor de atenuare a riscurilor, având în vedere complexitatea procedurilor de gestionare a riscurilor care impun schimbul prompt, corect și segregat corespunzător al garanțiilor contrapărților care implică utilizarea de modele interne, autoritățile competente ar trebui să valideze, înainte de aplicare, aceste proceduri de gestionare a riscurilor sau orice modificare semnificativă a acestora.
- (21) Deoarece este nevoie de convergență în materie de reglementare la nivel internațional, iar contrapărțile nefinanciare și contrapărțile financiare mici au nevoie să reducă riscurile asociate expunerilor lor la riscul valutar, este necesar să se stabilească proceduri speciale de gestionare a riscurilor pentru contractele forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică și pentru contractele de swap valutar decontate prin livrare fizică. Având în vedere profilul lor de risc specific, este oportun ca schimbul obligatoriu de marje de variație în cazul contractelor forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică și al contractelor de swap valutar decontate prin livrare fizică să fie limitat la tranzacțiile dintre contrapărțile cu cea mai mare importanță sistemică, pentru a limita acumularea de risc sistemic și a evita divergențele de reglementare la nivel internațional. Ar trebui, de asemenea, să se asigure convergența în materie de reglementare la nivel internațional în ceea ce privește procedurile de gestionare a riscurilor pentru alte clase de instrumente financiare derivate.
- (22) Serviciile de reducere a riscurilor posttranzacționare includ servicii precum comprimarea portofoliului. Comprimarea portofoliului nu intră sub incidența obligației de tranzacționare prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Pentru a alinia Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la Regulamentul (UE) nr. 600/2014, atunci când este necesar și oportun, ținând seama totodată de diferențele dintre aceste două regulamente, de posibilitatea de a eluda obligația de compensare și de măsura în care serviciile de reducere a riscurilor posttranzacționare atenuează sau reduc riscurile, Comisia, în cooperare cu ESMA și cu CERS, ar trebui să evalueze care dintre tranzacțiile rezultate, dacă este cazul, în urma serviciilor de reducere a riscurilor posttranzacționare ar trebui să fie exonerate de la obligația de compensare.

- (23) Pentru a spori transparența și previzibilitatea marjelor inițiale și pentru a împiedica CPC-urile să își modifice modelele marjei inițiale într-un mod care s-ar putea dovedi prociclic, CPC-urile ar trebui să le furnizeze membrilor lor compensatori instrumentele necesare pentru a simula cerințele privind marja inițială și o prezentare detaliată a modelelor marjei inițiale pe care le utilizează. Acest obiectiv este în concordanță cu standardele internaționale publicate de Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață și de Consiliul Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare, în special cu cadrul de informare publicat în decembrie 2012 și cu standardele cantitative de informare publice pentru CPC-urile publicate în 2015, care sunt relevante pentru promovarea unei bune înțelegeri a riscurilor și a costurilor implicate în orice participare a membrilor compensatori la o CPC și pentru sporirea transparenței CPC-urilor față de participanții la piață.
- (24) Legislațiile naționale în materie de insolvență ale statelor membre nu ar trebui să împiedice CPC-urile să efectueze, cu suficientă securitate juridică, transferul pozițiilor clienților sau să plătească direct clienților venitul încasat dintr-o lichidare în caz de insolvență a unui membru compensator, în ceea ce privește activele deținute în conturi omnibus și individuale segregate ale clienților. Pentru a oferi stimulente pentru compensare și a îmbunătăți accesul la aceasta, legislațiile naționale în materie de insolvență ale statelor membre nu ar trebui să împiedice CPC-urile să urmeze procedurile aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în ceea ce privește activele și pozițiile deținute în conturi omnibus și individuale segregate ale clienților deținute la membrul compensator și la CPC. În cazul în care sunt încheiate acorduri de compensare indirectă, clienții indirecti ar trebui să continue totuși să beneficieze de o protecție echivalentă cu cea prevăzută în temeiul normelor de segregare și de portabilitate și al procedurilor aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (25) Amenziile aplicate de ESMA registrelor centrale de tranzacții aflate sub supravegherea sa directă ar trebui să fie eficiente, proporționale și suficient de disuasive pentru a garanta eficacitatea competențelor de supraveghere ale ESMA și a spori transparența pozițiilor pe instrumente financiare derivate și a expunerilor la aceste instrumente. Cuantumul amenziilor prevăzute inițial în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu s-au dovedit a fi suficient de disuasive, având în vedere cifra de afaceri actuală a registrelor centrale de tranzacții, ceea ce ar putea limita eficacitatea competențelor de supraveghere conferite ESMA prin regulamentul respectiv în ceea ce privește registrele centrale de tranzacții. Limita superioară a cuantumurilor de bază ale amenziilor ar trebui, prin urmare, să fie majorată.
- (26) Autoritățile din țările terțe ar trebui să aibă acces la datele raportate către registrele centrale de tranzacții ale Uniunii în cazul în care țările terțe îndeplinesc anumite condiții care garantează prelucrarea datelor respective și în cazul în care țările terțe respective prevăd o obligație juridică efectivă și executorie care acordă autorităților Uniunii acces direct la datele raportate către registrele centrale de tranzacții din țările terțe respective.
- (27) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ prevede o procedură de înregistrare simplificată pentru registrele centrale de tranzacții care sunt deja înregistrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și care doresc să extindă înregistrarea respectivă pentru a presta servicii și în domeniul operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. Ar trebui să fie introdusă o procedură de înregistrare simplificată similară pentru înregistrarea registrelor centrale de tranzacții care sunt deja înregistrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2365 și care doresc să extindă înregistrarea respectivă pentru a presta servicii și în domeniul contractelor derivate.
- (28) Calitatea și transparența nesatisfăcătoare ale datelor puse la dispoziție de registrele centrale de tranzacții îngreunează sarcina entităților care au acces la datele respective de a le utiliza pentru a monitoriza piețele instrumentelor financiare derivate și împiedică autoritățile de reglementare și de supraveghere să identifice în timp util riscurile la adresa stabilității financiare. Pentru a îmbunătăți calitatea și transparența datelor și a alina cerințele de raportare din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la cele din Regulamentele (UE) 2015/2365 și (UE) nr. 600/2014, este necesară o mai bună armonizare a normelor și cerințelor de raportare, în special, o mai bună armonizare a standardelor și formatelor în materie de date, a metodelor și a modalităților de raportare, precum și armonizarea în continuare procedurilor care urmează să fie aplicate de registrele centrale de tranzacții pentru validarea datelor raportate din punctul de vedere al exhaustivității și corectitudinii acestora și a procedurilor pentru reconcilierea datelor cu cele din alte registre centrale de tranzacții. În plus, registrele centrale de tranzacții ar trebui să acorde contrapărților care nu efectuează raportări, la cerere, acces la toate datele raportate în numele lor, în condiții comerciale rezonabile.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

- (29) În ceea ce privește serviciile prestate de registrele centrale de tranzacții, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a stabilit un mediu concurențial. Prin urmare, contrapărțile ar trebui să poată alege registrul central de tranzacții căruia doresc să îi transmită rapoartele și ar trebui să poată trece de la un registru la altul în cazul în care doresc acest lucru. Pentru a facilita această trecere și pentru a asigura disponibilitatea continuă a datelor fără suprapuneri, registrele centrale de tranzacții ar trebui să instituie politici adecvate pentru a asigura o desfășurare ordonată a transferului datelor raportate către alte registre centrale de tranzacții, atunci când acest transfer este solicitat de către o contraparte care are obligația de raportare.
- (30) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 prevede că obligația de compensare nu urmează să se aplice sistemelor de pensii până când nu se dezvoltă o soluție tehnică adecvată de către CPC-uri pentru transferul de garanții nemonetare ca marje de variație. Deoarece nu a fost dezvoltată până în prezent nicio soluție viabilă care să faciliteze participarea sistemelor de pensii la procesul de compensare centrală, respectiva perioadă de tranziție ar trebui să fie prelungită, astfel încât să se aplice pentru o perioadă suplimentară de cel puțin doi ani. Cu toate acestea, compensarea centrală ar trebui să rămână obiectivul final, având în vedere că evoluțiile de pe piață și cele în materie de reglementare din prezent le permit participanților la piață să dezvolte soluții tehnice adecvate în acest termen. Cu sprijinul ESMA, al Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, al Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) (EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ și al CERS, Comisia ar trebui să monitorizeze progresele înregistrate de CPC-uri, membrii compensatori și sistemele de pensii în direcția identificării unor soluții viabile care să faciliteze participarea sistemelor de pensii la procesul de compensare centrală și ar trebui să pregătească un raport cu privire la aceste progrese. Respectivul raport ar trebui, de asemenea, să prezinte soluțiile și costurile aferente pentru sistemele de pensii, ținând astfel seama de evoluțiile de pe piață și de cele în materie de reglementare, cum ar fi modificările în ceea ce privește tipurile de contrapărți financiare care sunt supuse obligației de compensare. Pentru a acoperi evoluțiile care nu au fost prevăzute la momentul adoptării prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie împuternicită să prelungească respectiva perioadă de tranziție de două ori cu câte o perioadă de un an, după ce analizează cu atenție necesitatea unei astfel de prelungiri.
- (31) Perioada de tranziție în cursul căreia sistemele de pensii au fost exonerate de la obligația de compensare a expirat la 16 august 2018. Din motive de securitate juridică și pentru a evita orice discontinuitate, este necesar să se aplice retroactiv prelungirea respectivei perioade de tranziție în cazul contractelor derivate extrabursiere încheiate de sistemele de pensii de la 17 august 2018 până la 16 iunie 2019.
- (32) În vederea simplificării cadrului de reglementare, ar trebui să se analizeze în ce măsură este necesar și oportun ca obligația de tranzacționare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014 cu modificările aduse prin prezentul regulament să fie aliniată cu obligația de compensare pentru instrumente financiare derivate, în special în ceea ce privește categoriile de entități supuse obligației de compensare. Atunci când vor fi disponibile o experiență și date suficiente privind aplicarea prezentului regulament, ar trebui efectuată o evaluare mai generală a efectelor acestuia asupra nivelului compensării realizate de diferite tipuri de contrapărți și a distribuției compensării în cadrul fiecărui tip de contrapărți, precum și asupra accesibilității serviciilor de compensare, inclusiv a eficienței modificărilor efectuate în temeiul prezentului regulament cu privire la prestarea de servicii de compensare în condiții comerciale echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente pentru facilitarea accesului la compensare.
- (33) Pentru a se asigura armonizarea consecventă a criteriilor în baza cărora condițiile comerciale referitoare la prestarea serviciilor de compensare sunt considerate a fi echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente, precum și pentru a permite participanților la piață, în anumite condiții, un interval de timp suplimentar pentru a elabora soluții de compensare pentru sistemele de pensii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea criteriilor conform cărora condițiile comerciale referitoare la prestarea de servicii de compensare sunt considerate a fi echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente, precum și în ceea ce privește prelungirea perioadei de tranziție în cursul căreia obligația de compensare nu ar trebui să se aplice în cazul contractelor derivate extrabursiere încheiate de sistemele de pensii. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽¹¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽¹¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (34) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește suspendarea obligației de compensare și a obligației de tranzacționare și accesul direct al autorităților relevante ale țărilor terțe la informațiile conținute în registrele centrale de tranzacții stabilite în Uniune, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾. Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile privind suspendarea obligației de compensare și a obligației de tranzacționare în cazul anumitor clase de instrumente financiare derivate extrabursiere întrucât se impune o decizie rapidă care să asigure securitatea juridică în legătură cu rezultatul procedurii de suspendare și întrucât, prin urmare, există motive imperioase de urgență justificate corespunzător.
- (35) Pentru a se asigura armonizarea consecventă a normelor privind tehnicile de atenuare a riscurilor, înregistrarea registrelor centrale de tranzacții și cerințele de raportare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE sau ESMA în ceea ce privește următoarele: procedurile în materie de supraveghere menite să asigure validarea inițială și continuă a procedurilor de gestionare a riscurilor care necesită un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător; informațiile cu privire la cererea simplificată de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții care a fost deja înregistrat în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2365; procedurile vizând reconcilierea datelor între registrele centrale de tranzacții, procedurile care urmează să fie aplicate de registrele centrale de tranzacții pentru a verifica atât respectarea cerințelor de raportare de către contrapartea care efectuează raportări sau de către entitatea care le transmite, cât și exhaustivitatea și corectitudinea datelor raportate; termenele și condițiile, acordurile și documentele necesare în temeiul cărora anumitor entități li se acordă acces la registrele centrale de tranzacții. Comisia ar trebui să adopte prin acte delegate respectivele standarde tehnice de reglementare, în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010.
- (36) De asemenea, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA în ceea ce privește standardele în materie de date pentru informațiile care trebuie raportate pentru diferitele clase de instrumente financiare derivate și în ceea ce privește metodele și modalitățile de raportare, precum și formatul cererii de extindere a înregistrării unui registru central de tranzacții care este deja înregistrat în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2365. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (37) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a asigura că normele sunt proporționale, că normele nu conduc la sarcini administrative sau costuri de asigurare a conformității inutile, că acestea nu pun în pericol stabilitatea financiară, precum și că acestea cresc transparența pozițiilor pe instrumente financiare derivate extrabursiere și a expunerilor la acestea, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (38) Aplicarea anumitor dispoziții din prezentul regulament ar trebui amânată pentru a stabili toate măsurile de punere în aplicare esențiale și a permite participanților la piață să ia măsurile necesare în scopul conformității.
- (39) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. «contraparte financiară» înseamnă:

- (a) o firmă de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (b) o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**);
- (c) o societate de asigurare sau o societate de reasigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (***);
- (d) un OPCVM și, după caz, societatea sa de administrare, autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, cu excepția cazului în care respectivul OPCVM este înființat exclusiv în scopul de a servi unuia sau mai multor planuri de cumpărare de acțiuni de către angajați;
- (e) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP), astfel cum este definit la articolul 6 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului (****);
- (f) atât un fond de investiții alternative (FIA) astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, care fie este stabilit în Uniune, fie este administrat de un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizat sau înregistrat în conformitate cu directiva menționată, cu excepția cazului în care respectivul FIA este înființat exclusiv în scopul de a servi unuia sau mai multor planuri de cumpărare de acțiuni de către angajați sau a cazului în care FIA este o entitate cu scop special de securizare menționat la articolul 2 alineatul (3) litera (g) din Directiva 2011/61/UE, cât și, după caz, AFIA stabilit în Uniune al respectivului fond;
- (g) un depozitar central de titluri de valoare autorizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*****).

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(***) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

(****) Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

(*****) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1)."

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), punctele (i)-(iv) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) între două contrapărți financiare care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 4a alineatul (1) al doilea paragraf;

(ii) între o contraparte financiară care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4a alineatul (1) al doilea paragraf și o contraparte nefinanciară care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf;

(iii) între două contrapărți nefinanciare care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf;

(iv) între o contraparte financiară care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4a alineatul (1) al doilea paragraf sau o contraparte nefinanciară care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, pe de o parte, și o entitate stabilită într-o țară terță care ar fi supusă obligației de compensare dacă ar fi stabilită în Uniune, pe de altă parte;”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) au fost încheiate sau novate la sau după data de la care obligația de compensare produce efecte, cu condiția ca, la data la care au fost încheiate sau novate, ambele contrapărți să îndeplinească condițiile prevăzute la litera (a);”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Fără a avea obligația de a încheia contracte, membrii compensatori și clienții care prestează servicii de compensare, în mod direct sau indirect, prestează aceste servicii în condiții comerciale echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente. Membrii compensatori și clienții iau toate măsurile rezonabile pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a monitoriza conflictele de interese, în special între unitatea de tranzacționare și unitatea de compensare, care pot afecta negativ prestarea unor servicii de compensare în condiții echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente. Astfel de măsuri sunt luate inclusiv în cazul în care serviciile de tranzacționare și de compensare sunt prestate de entități juridice diferite aparținând aceluiași grup.

Membrii compensatori și clienții au dreptul de a controla riscurile legate de serviciile de compensare oferite.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a completa prezentul regulament precizând criteriile conform cărora condițiile comerciale menționate la primul paragraf de la prezentul alineat sunt considerate a fi echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente, pe baza:

- (a) cerințelor de echitate și transparență în ceea ce privește taxele, prețurile, politicile în materie de reduceri și alte clauze și condiții contractuale generale privind lista de prețuri, fără a se aduce atingere confidențialității acordurilor contractuale cu contrapărțile la nivel individual;
- (b) factorilor care constituie condiții comerciale rezonabile pentru a asigura acorduri contractuale obiective și raționale;
- (c) cerințelor care facilitează serviciile de compensare în mod echitabil și fără discriminare, având în vedere costurile și riscurile aferente, astfel încât orice diferențe între prețurile percepute să fie proporționale cu costurile, riscurile și beneficiile; și
- (d) criteriilor de control al riscurilor pentru membrul compensator sau pentru client, raportate la serviciile de compensare oferite.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

Contrapărțile financiare care sunt supuse obligației de compensare

(1) La fiecare 12 luni, o contraparte financiară care deține poziții în cadrul unor contracte derivate extrabursiere poate să calculeze poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru ultimele 12 luni în conformitate cu alineatul (3).

În cazul în care o contraparte financiară nu își calculează pozițiile sau rezultatul calculului respectiv depășește oricare dintre pragurile de compensare prevăzute în temeiul articolului 10 alineatul (4) litera (b), contrapartea financiară:

- (a) notifică imediat ESMA și autorității competente relevante acest lucru, și, după caz, indică perioada utilizată pentru calcul;
 - (b) stabilește mecanismele de compensare în termen de patru luni de la data notificării menționate la litera (a) de la prezentul paragraf; și
 - (c) devine supusă obligației de compensare menționată la articolul 4 pentru toate contractele derivate extrabursiere aparținând oricărei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care face obiectul obligației de compensare, încheiate sau novate la mai mult de patru luni de la data notificării menționate la litera (a) de la prezentul paragraf.
- (2) O contraparte financiară care este supusă obligației de compensare menționată la articolul 4 la 17 iunie 2019 sau care devine supusă obligației de compensare în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf, rămâne în continuare supusă respectivei obligații și continuă compensarea până când respectiva contraparte financiară demonstrează autorității competente relevante că poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru ultimele 12 luni nu depășește pragul de compensare specificat în temeiul articolului 10 alineatul (4) litera (b).

Contrapartea financiară trebuie să poată demonstra autorității competente relevante că modalitatea de calculare a poziției medii agregate de sfârșit de lună pentru ultimele 12 luni nu conduce la o subestimare sistematică a poziției respective.

(3) Atunci când calculează pozițiile menționate la alineatul (1), contrapartea financiară include toate contractele derivate extrabursiere încheiate de ea însăși sau de alte entități din cadrul grupului căruia îi aparține.

În pofida primului paragraf, în cazul OPCVM și al FIA, pozițiile menționate la alineatul (1) se calculează la nivelul fondului.

Societățile de administrare ale OPCVM care administrează mai multe OPCVM și AFIA care administrează mai multe FIA trebuie să poată demonstra autorității competente relevante că modalitatea de calculare a pozițiilor la nivel de fond nu conduce la:

- (a) o subestimare sistematică a pozițiilor niciunui dintre fondurile pe care le administrează sau a pozițiilor administratorului; și
- (b) o eludare a obligației de compensare.

Autoritățile competente relevante ale contrapărții financiare și ale celorlalte entități din grup stabilesc proceduri de cooperare pentru a asigura calcularea eficace a pozițiilor la nivel de grup.”

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o autoritate competentă autorizează o CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere în temeiul articolului 14 sau 15 sau în cazul în care o clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere pe care o CPC intenționează să înceapă să o compenseze intră sub incidența unei autorizații existente acordate în conformitate cu articolul 14 sau 15, autoritatea competentă notifică imediat ESMA respectiva autorizație sau respectiva clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere pe care CPC intenționează să înceapă să o compenseze.”;

- (b) la alineatul (2), litera (c) se elimină.

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2), litera (e) se elimină;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care o CPC nu mai este autorizată sau recunoscută în conformitate cu prezentul regulament în vederea compensării unei anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere, ESMA elimină imediat respectiva CPC din registrul public de la respectiva clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Suspendarea obligației de compensare

(1) ESMA poate cere Comisiei să suspende obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1) pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte, în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) clasele specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere nu mai sunt adecvate pentru compensarea centrală conform criteriilor menționate la alineatul (4) primul paragraf și la alineatul (5) de la articolul 5;
- (b) există probabilitatea ca o CPC să înceteze să compenseze acele clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere și nicio altă CPC nu este în măsură să compenseze fără întrerupere acele clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere;
- (c) suspendarea obligației de compensare pentru respectivele clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte este necesară pentru a se evita sau a se remedia o amenințare gravă la adresa stabilității financiare sau a bunei funcționări a piețelor financiare în Uniune, iar suspendarea respectivă este proporțională cu respectivele obiective.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, înainte de formularea cererii menționate la primul paragraf, ESMA consultă CERS și autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22.

Cererea menționată la primul paragraf este însoțită de dovezi că cel puțin una dintre condițiile prevăzute de respectiva dispoziție este îndeplinită.

În cazul în care suspendarea obligației de compensare este considerată de ESMA ca fiind o modificare semnificativă a criteriilor pentru obligația de tranzacționare astfel cum este menționată la articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, cererea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat poate include, de asemenea, o cerere de suspendare a obligației de tranzacționare prevăzute la articolul 28 alineatele (1) și (2) din regulamentul respectiv pentru aceleași clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul cererii de suspendare a obligației de compensare.

(2) Cu respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, autoritățile competente responsabile cu supravegherea membrilor compensatori și autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22 pot cere ca ESMA să înainteze Comisiei o solicitare de suspendare a obligației de compensare. În cererea lor, autoritățile competente prezintă motive și aduc dovezi că cel puțin una dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol este îndeplinită.

În termen de 48 de ore de la primirea cererii din partea autorității competente menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, pe baza motivelor și a dovezilor prezentate de autoritatea competentă, ESMA fie îi solicită Comisiei să suspende obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1), fie respinge cererea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat. ESMA informează autoritatea competentă în cauză cu privire la decizia sa. În cazul în care respinge cererea formulată de autoritatea competentă, ESMA furnizează motivele în scris.

(3) Cererile menționate la alineatele (1) și (2) nu se publică.

(4) După primirea cererii menționate la alineatul (1), pe baza motivelor și a dovezilor furnizate de ESMA, Comisia fie suspendă, printr-un act de punere în aplicare și fără întârzieri nejustificate, obligația de compensare pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere sau pentru un anumit tip de contraparte menționate la alineatul (1), fie refuză suspendarea solicitată. În cazul în care refuză suspendarea solicitată, Comisia transmite motivele în scris către ESMA. Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la acestea și le transmite motivele comunicate către ESMA. Aceste informații nu se publică.

Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 86 alineatul (3).

(5) În cazul în care acest lucru este solicitat de ESMA în conformitate cu alineatul (1) al patrulea paragraf de la prezentul articol, actul de punere în aplicare privind suspendarea obligației de compensare pentru anumite clase de instrumente financiare derivate extrabursiere poate suspenda, de asemenea, obligația de tranzacționare prevăzută la articolul 28 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 pentru aceleași clase specifice de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul respectivei suspendări a obligației de compensare.

(6) Suspendarea obligației de compensare și, după caz, a obligației de tranzacționare se comunică ESMA și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pe site-ul web al Comisiei și în registrul public menționat la articolul 6.

(7) Suspendarea obligației de compensare menționată la alineatul (4) este valabilă pentru o perioadă inițială de maximum trei luni de la data la care se aplică suspendarea.

Suspendarea obligației de tranzacționare menționată la alineatul (5) este valabilă pentru aceeași perioadă inițială.

(8) În cazul în care motivele suspendării sunt valabile în continuare, Comisia poate să prelungească, prin intermediul unui act de punere în aplicare, perioada de suspendare menționată la alineatul (4) cu perioade suplimentare de maximum trei luni, durata totală a suspendării nedepășind 12 luni. Orice prelungiri ale suspendării se publică în conformitate cu alineatul (6).

Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 86 alineatul (3).

În timp util înainte de încheierea perioadei de suspendare menționate la alineatul (7) din prezentul articol sau a perioadei de prelungire menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, ESMA emite un aviz adresat Comisiei în care analizează dacă motivele suspendării sunt încă valabile. În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (c) din prezentul articol, ESMA consultă CERS și autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22. ESMA trimite o copie a respectivului aviz Parlamentului European și Consiliului. Avizul respectiv nu se publică.

Actul de punere în aplicare care prelungește suspendarea obligației de compensare poate, de asemenea, prelungi perioada de suspendare a obligației de tranzacționare menționate la alineatul (7).

Prelungirea suspendării obligației de tranzacționare este valabilă pentru aceeași perioadă ca și prelungirea suspendării obligației de compensare.”

7. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Contrapărțile și CPC-urile se asigură că informațiile referitoare la orice contract derivat pe care l-au încheiat și la orice modificare sau încetare a contractului sunt raportate în conformitate cu alineatele (1a)-(1f) din prezentul articol către un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 55 sau recunoscut în conformitate cu articolul 77. Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării sau încetării contractului.

Obligația de raportare se aplică în cazul contractelor derivate care:

- (a) au fost încheiate înainte de 12 februarie 2014 și care sunt în derulare la data respectivă;
- (b) au fost încheiate la 12 februarie 2014 sau după această dată.

În pofida articolului 3, obligația de raportare nu se aplică în cazul contractelor derivate extrabursiere din cadrul acelui grup în cazul în care cel puțin una dintre contrapărți este o contraparte nefinanciară sau ar fi considerată o contraparte nefinanciară dacă ar fi stabilită în Uniune, cu condiția ca:

- (a) ambele contrapărți să fie incluse integral în aceeași consolidare;
- (b) ambele contrapărți să facă obiectul unor proceduri centralizate corespunzătoare de evaluare, măsurare și control al riscurilor; și
- (c) societatea-mamă să nu fie o contraparte financiară.

Contrapărțile notifică autorităților lor competente intenția lor de a aplica excepția menționată la al treilea paragraf. Excepția este valabilă numai dacă autoritățile competente notificate constată, în termen de trei luni de la data notificării, că sunt îndeplinite condițiile menționate la al treilea paragraf.”;

- (b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Contrapărților financiare le revine răspunderea individuală, inclusiv răspunderea juridică, atât pentru raportarea în numele ambelor contrapărți a informațiilor referitoare la contractele derivate extrabursiere încheiate cu o contraparte nefinanciară care nu îndeplinește condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, cât și pentru corectitudinea informațiilor raportate.

Pentru a asigura faptul că contrapartea financiară dispune de toate datele necesare pentru a-și îndeplini obligația de raportare, contrapartea nefinanciară îi transmite informațiile privind contractele derivate extrabursiere încheiate cu ea pe care nu se poate prezuma în mod normal că le-ar avea contrapartea financiară. Contrapartea nefinanciară are responsabilitatea de a asigura corectitudinea informațiilor respective.

În pofida primului paragraf, contrapărțile nefinanciare care au investit deja într-un sistem de raportare pot decide să raporteze informațiile privind contractele lor derivate extrabursiere cu contrapărți financiare către un registru central de tranzacții. În acest caz, contrapărțile nefinanciare informează contrapărțile financiare cu care au încheiat contracte derivate extrabursiere cu privire la decizia luată înainte de a raporta respectivele informații. În această situație, contrapărților nefinanciare le revine răspunderea, inclusiv răspunderea juridică, pentru raportarea și pentru corectitudinea informațiilor respective.

Unei contrapărți nefinanciare care nu îndeplinește condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf și care încheie un contract derivat extrabursier cu o entitate stabilită într-o țară terță, nu îi revine obligația de raportare în temeiul prezentului articol și nici răspunderea juridică pentru raportare sau pentru corectitudinea informațiilor privind astfel de contracte derivate extrabursiere, dacă:

- (a) respectiva entitate din țara terță ar fi calificată drept o contraparte financiară dacă ar fi stabilită în Uniune;
- (b) regimul juridic de raportare din respectiva țară terță a fost declarat echivalent în temeiul articolului 13; și
- (c) contrapartea financiară din țara terță a raportat aceste informații, în temeiul respectivului regim juridic de raportare din țara sa terță, unui registru central de tranzacții supus obligației juridice efective și executorii de a acorda entităților menționate la articolul 81 alineatul (3) acces direct și imediat la datele în cauză.

(1b) Societății de administrare a unui OPCVM îi revine răspunderea, inclusiv răspunderea juridică, atât pentru raportarea informațiilor referitoare la contractele derivate extrabursiere la care acel OPCVM este contraparte, cât și pentru corectitudinea informațiilor raportate.

(1c) AFIA îi revine răspunderea, inclusiv răspunderea juridică, atât pentru raportarea informațiilor referitoare la contractele derivate extrabursiere la care FIA în cauză este contraparte, cât și pentru corectitudinea informațiilor raportate.

(1d) Entitatea autorizată responsabilă de administrarea unui IORP, care nu are personalitate juridică în conformitate cu dreptul intern, acționând în numele acestuia, răspunde, inclusiv juridic, atât pentru raportarea informațiilor privind contractele derivate extrabursiere la care respectivul IOPR este contraparte, cât și pentru corectitudinea informațiilor raportate.

(1e) Contrapărțile și CPC-urile care au obligația de a raporta informațiile referitoare la contractele derivate se asigură că aceste informații sunt raportate corect și fără să apară suprapuneri.

(1f) Contrapărțile și CPC-urile care sunt supuse obligației de raportare menționate la alineatul (1) pot delega această obligație.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (3), ESMA, în strânsă cooperare cu SEBC, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica:

(a) standardele în materie de date și formatele aplicabile informațiilor care trebuie raportate, care includ cel puțin următoarele:

- (i) identificatorii internaționali ai entităților juridice (LEI);
- (ii) numerele internaționale de identificare a valorilor mobiliare (ISIN);
- (iii) identificatorii unici ai tranzacțiilor (UTI);

(b) metodele și modalitățile de raportare;

(c) frecvența rapoartelor;

(d) data până la care trebuie raportate contractele derivate.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, ESMA ține seama de evoluțiile internaționale și de standardele convenite la nivelul Uniunii sau la nivel mondial, precum și de consecvența acestora cu cerințele de raportare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2015/2365 (*) și la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(*) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).”

8. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) La fiecare 12 luni, o contraparte nefinanciară care deține poziții în cadrul unor contracte derivate extrabursiere poate să calculeze poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru ultimele 12 luni în conformitate cu alineatul (3).

În cazul în care o contraparte nefinanciară nu își calculează pozițiile sau în cazul în care rezultatul calculului respectiv, în ceea ce privește una sau mai multe clase de instrumente financiare derivate extrabursiere, depășește pragurile de compensare prevăzute în temeiul alineatului (4) primul paragraf litera (b), respectiva contraparte nefinanciară:

(a) notifică imediat acest lucru și dacă este relevant, indică perioada utilizată pentru calcul, către ESMA și către autoritatea competentă relevantă;

(b) stabilește mecanismele de compensare în termen de patru luni de la data notificării menționate la litera (a) de la prezentul paragraf;

(c) devine supusă obligației de compensare menționate la articolul 4 pentru contractele derivate extrabursiere încheiate sau novate la mai mult de patru luni de la data notificării menționate la litera (a) de la prezentul paragraf, care țin de respectivele clase de active în cazul cărora rezultatul calculului depășește pragurile de compensare sau, în cazul în care contrapartea nefinanciară nu și-a calculat poziția, care țin de oricare clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere care face obiectul obligației de compensare.

(2) O contraparte nefinanciară care este supusă obligației de compensare menționate la articolul 4 la 17 iunie 2019 sau care devine supusă obligației de compensare în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol, rămâne în continuare supusă respectivei obligații și continuă compensarea până când respectiva contraparte nefinanciară demonstrează autorității competente relevante că poziția sa medie agregată de sfârșit de lună pentru ultimele 12 luni nu depășește pragul de compensare specificat în temeiul alineatului (4) litera (b) de la prezentul articol.

Contrapartea nefinanciară trebuie să poată demonstra autorității competente relevante că modalitatea de calculare a poziției medii agregate de sfârșit de lună pentru ultimele 12 luni nu conduce la o subestimare sistematică a poziției respective.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Autoritățile competente relevante ale contrapărții nefinanciare și ale celorlalte entități din grup stabilesc proceduri de cooperare pentru a asigura calcularea eficace a pozițiilor la nivel de grup.”;

(c) la alineatul (4), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea CERS și a altor autorități relevante, ESMA revizuieste periodic pragurile de compensare menționate la litera (b) de la primul paragraf și, după caz, ținând seama îndeosebi de interconexiunile dintre contrapărțile financiare, propune modificarea standardelor tehnice de reglementare în conformitate cu prezentul alineat.

Respectiva revizuire periodică este însoțită de un raport al ESMA cu privire la acest subiect.”

9. La articolul 11, alineatul (15) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) procedurile de gestionare a riscurilor, inclusiv nivelul și tipul garanției și mecanismele de segregare menționate la alineatul (3);”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(aa) procedurile de supraveghere menite să asigure validarea inițială și continuă a respectivelor proceduri de gestionare a riscurilor;”;

(b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 18 iulie 2018, AES prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare, cu excepția celor menționate la litera (aa) de la primul paragraf.

ABE, în cooperare cu ESMA și EIOPA, prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la litera (aa) de la primul paragraf până la 18 iunie 2020.”

10. La articolul 38, se adaugă următoarele alineate:

„(6) O CPC furnizează membrilor săi compensatori un instrument de simulare care să le permită să determine cuantumul marjei inițiale suplimentare, pe o bază brută, de care CPC poate avea nevoie atunci când compensează o nouă tranzacție. Acest instrument trebuie să fie accesibil numai printr-un acces securizat, iar rezultatele simulării nu sunt obligatorii.

(7) O CPC furnizează membrilor săi compensatori informații privind modelele de calculare a marjei inițiale pe care le utilizează. Informațiile respective:

(a) explică în mod clar structura modelului de calculare a marjei inițiale și modul în care aceasta funcționează;

(b) descriu în mod clar principalele ipoteze și limitări ale modelului de calculare a marjei inițiale și circumstanțele în care aceste ipoteze nu mai sunt valabile;

(c) sunt susținute de documente justificative.”

11. La articolul 39, se adaugă următorul alineat:

„(11) Legislațiile naționale în materie de insolvență ale statelor membre nu împiedică o CPC să acționeze în conformitate cu articolul 48 alineatele (5), (6) și (7) în ceea ce privește activele și pozițiile înregistrate în conturi, astfel cum se menționează la alineatele (2)-(5) de la prezentul articol.”

12. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul articolului 55 alineatul (1), registrele centrale de tranzacții depun la ESMA oricare dintre următoarele elemente:

(a) o cerere de înregistrare;

(b) o cerere de extindere a înregistrării în cazul în care registrul central de tranzacții este deja înregistrat în temeiul capitolului III din Regulamentul (UE) 2015/2365.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la următoarele:

(a) detaliile cererii de înregistrare menționate la alineatul (1) litera (a);

(b) detaliile cererii simplificate de extindere a înregistrării menționate la alineatul (1) litera (b).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor alineatului (1), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele elemente:

(a) formatul cererii de înregistrare menționate la alineatul (1) litera (a);

(b) formatul cererii de extindere a înregistrării menționate la alineatul (1) litera (b).

În ceea ce privește litera (b) de la primul paragraf, ESMA elaborează un format simplificat.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

13. La articolul 62, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care o solicitare a evidențelor privind convorbirile telefonice sau privind schimburile de date menționată la alineatul (1) litera (e) necesită ca o autoritate competentă națională să fie autorizată de către o autoritate judiciară în conformitate cu normele interne, ESMA solicită, de asemenea, o astfel de autorizație. De asemenea, ESMA poate solicita o astfel de autorizație și ca măsură de precauție.”

14. Articolul 63 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate inspecțiile la fața locului necesare la orice sediu comercial sau pe orice terenuri sau proprietăți ale persoanelor juridice menționate la articolul 61 alineatul (1). Dacă este necesar pentru buna desfășurare și eficiența inspecției, ESMA poate efectua inspecția la fața locului fără înștiințare prealabilă.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu comercial sau pe orice terenuri sau proprietăți ale persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigare adoptate de ESMA și dețin toate competențele menționate la articolul 62 alineatul (1). De asemenea, aceștia au dreptul să sigileze orice sediu comercial și orice registre sau evidențe pe perioada și în măsura necesară inspecției.”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită ca o autoritate națională competentă să fie autorizată de către o autoritate judiciară în conformitate cu normele interne, ESMA solicită, de asemenea, o astfel de autorizație. De asemenea, ESMA poate solicita o astfel de autorizație și ca măsură de precauție.”

15. Articolul 64 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când transmite dosarul cu concluzii menționat la alineatul (3) către ESMA, agentul de investigații notifică persoanele care fac obiectul investigațiilor. Aceste persoane au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale și al documentelor interne de lucru ale ESMA.”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) ESMA sesizează autoritățile relevante în vederea unei investigații și a eventualei urmăriri penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte despre care știe că pot constitui o infracțiune în temeiul dreptului aplicabil. În plus, ESMA se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care este conștientă de faptul că o achitare sau o condamnare anterioară în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit deja autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.”

16. La articolul 65, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) la litera (a), „20 000 EUR” se înlocuiește cu „200 000 EUR”;

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea I literele (a), (b) și (d)-(k) și în anexa I secțiunea II literele (a), (b) și (h), cuantumurile amenzilor sunt de minimum 5 000 EUR și de maximum 100 000 EUR.”;

(c) se adaugă următoarea literă:

„(c) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea IV, cuantumul amenzilor este de minimum 5 000 EUR și de maximum 10 000 EUR.”

17. La articolul 67, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii în temeiul articolului 73 alineatul (1) și a oricărei decizii privind penalitățile cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 66, ESMA acordă persoanelor care fac obiectul respectivelor proceduri posibilitatea de a fi audiate cu privire la constatările sale. ESMA își întemeiază deciziile numai pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică deciziilor menționate la articolul 73 alineatul (1) literele (a), (c) și (d) în cazul în care sunt necesare acțiuni urgente pentru prevenirea unor daune importante și iminente la adresa sistemului financiar sau la adresa integrității, transparenței, eficienței și bunei funcționări a piețelor financiare, inclusiv a stabilității sau corectitudinii datelor raportate unui registru central de tranzacții. Într-o asemenea situație, ESMA poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi audiate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.”

18. La articolul 72, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Taxele aplicate unui registru central de tranzacții acoperă toate costurile administrative rezonabile suportate de ESMA în legătură cu activitățile ESMA de înregistrare și de supraveghere și sunt proporționale cu cifra de afaceri a respectivului registru central de tranzacții și cu tipul înregistrării și al supravegherii exercitate de ESMA.”

19. Se introduce următorul articol:

„Articolul 76a

Acces direct reciproc la date

(1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile relevante din țările terțe în care se află unul sau mai multe registre centrale de tranzacții au acces direct la informațiile din registrele centrale de tranzacții stabilite în Uniune, cu condiția ca Comisia să fi adoptat un act de punere în aplicare în acest sens în conformitate cu alineatul (2).

(2) În urma prezentării unei cereri de către autoritățile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2), pentru a stabili dacă toate condițiile următoare sunt îndeplinite de cadrul juridic al țării terțe al autorității solicitante:

- (a) registrele centrale de tranzacții stabilite în respectiva țară terță sunt autorizate în mod corespunzător;
- (b) în țara terță respectivă are loc în mod continuu o supraveghere și un control eficace al registrelor centrale de tranzacții;
- (c) există garanții cu privire la protecția secretului profesional, inclusiv protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți, iar acestea sunt cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament;
- (d) registrele centrale de tranzacții autorizate în respectiva țară terță au o obligație juridică efectivă și executorie de a acorda entităților menționate la articolul 81 alineatul (3) acces direct și imediat la date.”

20. La articolul 78, se adaugă următoarele alineate:

„(9) Registrele centrale de tranzacții stabilesc următoarele proceduri și politici:

- (a) proceduri vizând reconcilierea efectivă a datelor între registrele centrale de tranzacții;
- (b) proceduri de verificare a exhaustivității și a corectitudinii datelor raportate;
- (c) politici privind transferul ordonat al datelor către alte registre centrale de tranzacții dacă acesta este solicitat de contrapărțile sau de CPC-urile menționate la articolul 9 sau în orice situație în care acest transfer este necesar.

(10) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la:

- (a) procedurile vizând reconcilierea datelor între registrele centrale de tranzacții;
- (b) procedurile care trebuie aplicate de registrul central de tranzacții pentru a verifica respectarea cerințelor de raportare de către contrapartea care efectuează raportări sau de către entitatea care le transmite și pentru a verifica exhaustivitatea și corectitudinea datelor raportate în temeiul articolului 9.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

21. La articolul 80 se introduce următorul alineat:

„(5a) La cerere, un registru central de tranzacții acordă contrapărților care nu au obligația de raportare a informațiilor referitoare la contractele lor derivate extrabursiere în temeiul articolului 9 alineatele (1a)-(1d), precum și contrapărților și CPC-urilor care și-au delegat obligația de raportare în temeiul articolului 9 alineatul (1f) accesul la informațiile raportate în numele lor.”

22. Articolul 81 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), se adaugă următoarea literă:

„(q) autoritățile relevante ale unei țări terțe cu privire la care a fost adoptat un act de punere în aplicare în temeiul articolului 76a.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea membrilor SEBC, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează următoarele:

- (a) informațiile care urmează a fi publicate sau puse la dispoziție în conformitate cu alineatele (1) și (3);
- (b) frecvența publicării informațiilor menționate la alineatul (1);
- (c) standardele operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registrele centrale de tranzacții, precum și pentru accesul entităților menționate la alineatul (3) la aceste informații;
- (d) clauzele și condițiile, modalitățile și documentele necesare în temeiul cărora registrele centrale de tranzacții acordă accesul entităților menționate la alineatul (3).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2020.

Atunci când elaborează respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare, ESMA se asigură că publicarea informațiilor menționate la alineatul (1) nu dezvăluie identitatea niciunei părți la contract.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

23. La articolul 82, alineatele (2)-(6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 4 alineatul (3a), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3) și articolul 85 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 4 alineatul (3a), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3) și articolul 85 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia depune toate eforturile pentru consultarea ESMA și, totodată, consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (6), al articolului 4 alineatul (3a), al articolului 64 alineatul (7), al articolului 70, al articolului 72 alineatul (3) și al articolului 85 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

24. Articolul 85 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 18 iunie 2024, Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament și pregătește un raport general. Comisia transmite acest raport Parlamentului European și Consiliului, eventual însoțit de propuneri adecvate.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Până la 17 iunie 2023, ESMA prezintă Comisiei un raport cu privire la:

(a) impactul Regulamentului (UE) 2019/834 al Parlamentului European și al Consiliului (*) asupra nivelului compensării efectuate de contrapărțile financiare și nefinanciare și asupra distribuției compensării în cadrul fiecărui tip de contrapărți, în special în ceea ce privește contrapărțile financiare care au un volum limitat de activități cu instrumente financiare derivate extrabursiere și în ceea ce privește gradul de adecvare al pragurilor de compensare menționate la articolul 10 alineatul (4);

(b) impactul Regulamentului (UE) 2019/834 asupra calității și accesibilității datelor raportate către registrele centrale de tranzacții, precum și asupra calității informațiilor puse la dispoziție de registrele centrale de tranzacții;

(c) modificarea cadrului de raportare, inclusiv adoptarea și punerea în aplicare a raportării delegate astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1a) și, în special, impactul acesteia asupra sarcinii de raportare a contrapărților nefinanciare care nu fac obiectul obligației de compensare;

(d) accesibilitatea serviciilor de compensare, în special măsura în care cerința de a presta servicii de compensare, în mod direct sau indirect, în condiții comerciale echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente, menționată la articolul 4 alineatul (3a), a facilitat în mod eficace accesul la compensare.

(*) Regulamentul (UE) 2019/834 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții (JO L 141, 28.5.2019, p. 42).”;

(c) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Până la 18 iunie 2020 și ulterior la fiecare 12 luni, până la prelungirea finală menționată la al treilea paragraf, Comisia pregătește un raport în care evaluează dacă au fost dezvoltate soluții tehnice viabile pentru transferul de către sistemele de pensii a garanțiilor în numerar și a garanțiilor nemonetare ca marje de variație, precum și eventuala necesitate a unor măsuri care să faciliteze respectivele soluții tehnice viabile.

Până la 18 decembrie 2019 și ulterior la fiecare 12 luni, până la prelungirea finală menționată la al treilea paragraf, ESMA, în cooperare cu EIOPA, ABE și CERS, prezintă Comisiei un raport în care evaluează următoarele elemente:

- (a) dacă CPC-urile, membrii compensatori și sistemele de pensii au întreprins un efort adecvat și au dezvoltat soluții tehnice viabile care să faciliteze participarea unor astfel de sisteme la compensarea centrală prin depunerea de garanții în numerar și de garanții nemonetare ca marje de variație, inclusiv implicațiile acestor soluții asupra lichidității și a caracterului prociclic al pieței, precum și potențialele lor implicații juridice și de alt tip;
- (b) volumul și natura activității sistemelor de pensii pe piețele instrumentelor derivate extrabursiere compensate și necompensate, defalcate pe fiecare clasă de active, și orice risc sistemic la adresa sistemului financiar aferent acestora;
- (c) consecințele pe care îndeplinirea de către sistemele de pensii a obligației de compensare le au asupra strategiilor de investiții ale acestora, inclusiv orice variații între alocarea activelor în numerar și a celor nemonetare;
- (d) implicațiile pentru sistemele de pensii ale pragurilor de compensare prevăzute în temeiul articolului 10 alineatul (4);
- (e) impactul altor cerințe juridice privind diferențele de cost dintre contractele derivate extrabursiere compensate și necompensate, inclusiv în ceea ce privește cerințele privind marja pentru instrumentele financiare derivate necompensate și calculul indicatorului efectului de levier efectuat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (f) dacă sunt necesare alte măsuri pentru a facilita o soluție de compensare pentru sistemele de pensii.

Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 82 pentru a prelungi de două ori, de fiecare dată cu câte un an perioada de doi ani menționată la articolul 89 alineatul (1), atunci când concluzionează că nu au fost dezvoltate soluții tehnice viabile și că efectele negative ale compensării la nivel central a contractelor derivate asupra prestațiilor de pensie ale viitorilor pensionari rămân neschimbate.

CPC-urile, membrii compensatori și sistemele de pensii fac tot posibilul pentru a contribui la dezvoltarea unor soluții tehnice viabile care să faciliteze compensarea contractelor derivate extrabursiere de către astfel de sisteme.

În ceea ce privește astfel de soluții tehnice viabile, Comisia constituie un grup de experți alcătuit din reprezentanți ai CPC-urilor, ai membrilor compensatori, ai sistemelor de pensii și ai altor părți relevante, care să monitorizeze eforturile acestor entități și să evalueze progresele înregistrate în dezvoltarea de soluții tehnice viabile care să faciliteze compensarea contractelor derivate extrabursiere de către respectivele sisteme de pensii, inclusiv transferul de către astfel de sisteme al garanțiilor în numerar și al garanțiilor nemonetare ca marje de variație. Respectivul grup de experți se reunește cel puțin o dată la șase luni. Comisia ia în considerare eforturile depuse de CPC-uri, membrii compensatori și sistemele de pensii atunci când își întocmește rapoartele în temeiul primului paragraf.

(3) Până la 18 decembrie 2020, Comisia pregătește un raport în care evaluează:

- (a) dacă obligațiile de raportare a tranzacțiilor în temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și în temeiul prezentului regulament creează o duplicare a obligației de raportare a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate non-extrabursiere și dacă raportarea tranzacțiilor non-extrabursiere ar putea fi redusă sau simplificată pentru toate contrapărțile fără să se piardă în mod nejustificat informații;

- (b) dacă este necesar și adecvat să se alinieze obligația de tranzacționare pentru instrumentele financiare derivate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014 cu modificările aduse prin Regulamentul (UE) 2019/834 obligației de compensare pentru instrumente financiare derivate, în special în ceea ce privește categoriile de entități supuse obligației de compensare;
- (c) dacă tranzacțiile care rezultă direct din serviciile de reducere a riscurilor posttranzacționare, inclusiv de comprimare a portofoliului, ar trebui să fie exceptate de la obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1), ținându-se seama de măsura în care aceste servicii atenuează riscul, mai ales riscul de credit al contrapărții și riscul operațional, de potențialul de eludare a obligației de compensare și de posibilul efect de descurajare a compensării centrale.

Comisia transmite raportul menționat la primul paragraf Parlamentului European și Consiliului, eventual însoțit de propuneri adecvate.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(3a) Până la 18 mai 2020, ESMA prezintă Comisiei un raport în care evaluează:

- (a) coerența dintre cerințele de raportare pentru instrumentele financiare derivate non-extrabursiere în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și cele în temeiul articolului 9 din prezentul regulament, în ceea ce privește atât detaliile contractelor derivate care urmează să fie raportate, cât și accesul entităților relevante la date și dacă respectivele cerințe ar trebui să fie aliniate;
- (b) dacă este fezabil să se simplifice și mai mult lanțurile de raportare pentru toate contrapărțile, inclusiv pentru toți clienții indirecti, ținându-se seama de necesitatea ca raportarea să se facă în timp util și de măsurile adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (4) din prezentul regulament și în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
- (c) alinierea obligației de tranzacționare pentru instrumentele financiare derivate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014 cu modificările aduse prin Regulamentul (UE) 2019/834 obligației de compensare pentru instrumente financiare derivate, în special în ceea ce privește categoriile de entități care sunt supuse obligației de compensare;
- (d) în cooperare cu CERS, dacă tranzacțiile care rezultă în mod direct din serviciile de reducere a riscurilor posttranzacționare, inclusiv de comprimare a portofoliului, ar trebui să fie exceptate de la obligația de compensare menționată la articolul 4 alineatul (1); respectivul raport:
 - (i) examinează serviciile de comprimare a portofoliului și alte servicii disponibile de reducere a riscurilor posttranzacționare care nu contribuie la formarea prețurilor și care reduc riscurile neasociate pieței din portofoliile de instrumente financiare derivate fără a modifica riscul de piață al portofoliilor, cum ar fi tranzacțiile de reechilibrare;
 - (ii) explică scopurile și funcționarea unor astfel de servicii de reducere a riscurilor posttranzacționare și măsura în care acestea atenuează riscurile, în special riscul de credit al contrapărții și riscul operațional, și evaluează necesitatea de a compensa respectivele tranzacții sau de a le excepta de la compensare, în vederea gestionării riscului sistemic; și
 - (iii) evaluează în ce măsură orice exceptare a unor astfel de servicii de la obligația de compensare descurajează compensarea centrală și poate duce la eludarea de către contrapărți a obligației de compensare;
- (e) dacă lista instrumentelor financiare care sunt considerate foarte lichide, cu risc de piață și de credit minim, în conformitate cu articolul 47, ar putea fi extinsă și dacă respectiva listă ar putea include unul sau mai multe fonduri de piață monetară, autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).”

25. La articolul 86, se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5.”

26. La articolul 89 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 18 iunie 2021, obligația de compensare prevăzută la articolul 4 nu se aplică contractelor derivate extrabursiere care au efectul, măsurabil în mod obiectiv, de a reduce riscurile investițiilor care sunt direct legate de solvabilitatea financiară a sistemelor de pensii și nici entităților instituite pentru a oferi despăgubiri membrilor sistemelor de pensii respective în cazul neîndeplinirii obligațiilor de plată.

Obligația de compensare prevăzută la articolul 4 nu se aplică contractelor derivate extrabursiere menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, încheiate de sistemele de pensii de la 17 august 2018 până la 16 iunie 2019.”

27. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la data intrării în vigoare, cu excepția:

- (a) dispozițiilor prevăzute la articolul 1 alineatele (10) și (11) din prezentul regulament, în ceea ce privește articolul 38 alineatele (6) și (7) și articolul 39 alineatul (11) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care se aplică de la 18 decembrie 2019;
- (b) dispozițiilor prevăzute la articolul 1 alineatul (7) litera (b) din prezentul regulament, în ceea ce privește articolul 9 alineatele (1a)-(1d) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care se aplică de la 18 iunie 2020;
- (c) dispozițiilor prevăzute la punctul 2 litera (b) și la punctul 20 de la articolul 1 din prezentul regulament, în ceea ce privește articolul 4 alineatul (3a) și articolul 78 alineatele (9) și (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care se aplică de la 18 iunie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 mai 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
G. CIAMBA

ANEXĂ

Anexa I se modifică după cum urmează:

1. În secțiunea I, se adaugă următoarele litere:

- „(i) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (9) litera (a) dacă nu stabilește proceduri adecvate pentru reconcilierea efectivă a datelor între registrele centrale de tranzacții;
- (j) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (9) litera (b) dacă nu stabilește proceduri adecvate pentru verificarea exhaustivității și a corectitudinii datelor raportate;
- (k) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (9) litera (c) dacă nu stabilește politici adecvate privind transferul ordonat al datelor către alte registre centrale de tranzacții, dacă acesta este solicitat de contrapărțile și CPC-urile menționate la articolul 9 sau în orice situație în care acest transfer este necesar.”

2. În secțiunea IV, se adaugă următoarea literă:

- „(d) un registru central de tranzacții încalcă articolul 55 alineatul (4) dacă nu informează ESMA în timp util cu privire la orice modificări importante ale condițiilor de înregistrare.”
-